

РЕШЕНИЕ

№ 7760

гр. София, 12.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 13.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **1941** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.59, ал.13 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО). Образувано е по жалба от „Университетска многопрофилна болница за активно лечение Софиямед“ ООД („УМБАЛ Софиямед” ООД) с ЕИК[ЕИК] и със седалище в [населено място], подадена чрез упълномощения процесуален представител юрк. С. Д., срещу заповед № РД-15-192 от 07.02.2023 г. , издадена от директора на Столичната здравноосигурителна каса (СЗОК). С нея частично е прекратен договор № 22-3981/27.02.2020 г. за оказване на болнична помощ по клинични пътеки и извършване на амбулаторни процедури, сключен между жалбоподателя и НЗОК. Договорът е прекратен по отношение оказване на болнична помощ по Клинична пътека (КП) № 137 „Оперативно лечение на заболявания в областта на ушите, носа и гърлото с голям обем и сложност“ по приложение № 17 на Националния рамков договор за медицински дейности 2020-2022 г. (Н. за МД 2020-2022 г.). Като причина за едностранното частично прекратяване е посочено основанието по чл.59, ал.11, т.1, б.,б” от ЗЗО - отчитане на дейност, която не е извършена от изпълнител на болнична помощ. С жалбата се твърди, че оспорената заповед е издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и при неправилно приложение на материалния закон. Същата не съдържа изискуемите по чл.11, ал.2 от Инструкция № РД-16-43/09.06.2020 г. реквизити, като не се споменавало какъв е видът на извършената проверка. Проверката не била извършена в посочения в заповедта за възлагането ѝ обхват. Оспорва се компетентността и професионалната

квалификация на извършилите проверката лица. Подаденото от дружеството възражение не било обсъдено и съобразено при произнасянето с оспорения акт. Изтъква се противоречие на заповедта с чл.421, ал.1, т.6 от Н. за МД 2020-2022 г. Твърди, че по отношение на З. Д. С. била извършена дейност, като същият е бил хоспитализиран в лечебното заведение на 06.03.2021 г., оказана му била необходимата медицинска помощ и реално лежал в болницата до 10.10.2021 г., когато бил изписан. При издаването на заповедта директорът на СЗОК нарушил чл.35 и чл.36 от АПК и не мотивирал същата като не изложил собствени мотиви. Исква се отмяна на оспорения административен акт и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – директорът на СЗОК, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Т. К., оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да я отхвърли. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав, намира жалбата като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване административен акт и в преклузивния срок по чл.149, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

От данните по делото се установява следното:

„УМБАЛ Софиямед” ООД е лечебно заведение по смисъла на чл.19 от Закона за лечебните заведения (ЗЛЗ). В това си качество дружеството е сключило договор № 22-3981/27.02.2020 г. за оказване на болнична помощ по клинични пътеки и извършване на амбулаторни процедури с Националната здравноосигурителна каса (НЗОК), представлявана от директора на СЗОК. Договорът е сключен на основание чл.59, ал.1 от ЗЗО и в съответствие с Н. за МД 2020-2022 г. С него жалбоподателят се е задължил да оказва на З. медицинска помощ по КП от приложение № 17 „Клинични пътеки” от Н. за МД 2020-2022 г., сред които и КП № 137 „Оперативно лечение на заболявания в областта на ушите, носа и гърлото с голям обем и сложност“.

Административното производство е започнало по подадена до СЗОК на 04.10.2022 г. жалба от З. Д. С. С., в която той твърди, че при направена справка е установил, че личните му данни са неправомерно използвани от д-р А. И. и че по отношение на него са вписани три хоспитализации по КП №137 за период от една година с лекуващ лекар д-р А. И., една от които в МБАЛ „Света София” ЕООД, а другите две – в „УМБАЛ Софиямед” ООД. Заявил е, че не е постъпвал в болница на посочените в жалбата дата.

Във връзка с жалбата със заповед № РД-18-990/27.10.2022 г. на директора на СЗОК на основание чл.20, ал.1, т.2 и чл.72, ал.2 от ЗЗО, чл.11 от Инструкция № РД-16-43/09.06.2020 г. и Инструкция № РД-16-26/19.05.2021 г. за изменение и допълнение на условията и реда за осъществяване на контрол по чл.72 от ЗЗО и във вр. с §10 от Н. за МД 2020 – 2022 г. е възложено на компетентните длъжностни лица извършването на проверка на „УМБАЛ Софиямед” ООД в периода от 27.10.2022 г. до 03.11.2022 г. Проверката е за изпълнение на договор № 22-3981/2020 г. за оказване на болнична помощ. Като вид на проверката е посочено, че същата е тематична.

В хода на проверката е било установено, че личните данни на Д. С. С. са неправомерно използвани от д-р А. И.. Приложена е справка за хоспитализация на здравноосигуреното лице от персоналната информационна система (ПИС), според която: 1) за периода 06.03.2021 г. - 08.03.2021 г. е отчетена и заплатена

хоспитализация в УМБАЛ „Софиямед“ ООД с история на заболяването (ИЗ) № 6939/2021 г. по КП №137 „Оперативно лечение на заболявания в областта на ушите, носа и гърлото с голям обем и сложност“ с код по М. R04.0 „Кръвотечение от носа”. Данните били отчетени от д-р А. И. с УИН [ЕГН]; 2) за периода 10.10.2021 г. - 12.10.2021 г. е отчетена и заплатена хоспитализация в УМБАЛ „Софиямед“ ООД с ИЗ № 31821/2021 г. по КП №137 „Оперативно лечение на заболявания в областта на ушите, носа и гърлото с голям обем и сложност“ с код по М. H73.0 „Остър ринит”. Данните били отчетени от д-р А. И. с УИН [ЕГН].

Съставени са протокол за неоснователно получени суми № РД-18-990-2/02.11.2022 г. и протокол № РД-18-990-1/03.11.2022 г., обективиращ резултатите от извършената проверка. Установени са следните нарушения:

По ИЗ № 6939/2021 г. в „Направление за хоспитализация/лечение по амбулаторни процедури (Бл. МЗ-НЗОК № 7) липсвали данни в частта „Преминал през лечебното заведение” в нарушение на чл.295, т.2 във вр. с чл.385, ал.1 от Н. за МД 2020-2022 г. В Епикриза на същата ИЗ били отразени като назначени и извършени: риноскопия и Е. като в проверената медицинска документация липсвали данни и/или интерпретация на данни за тези две диагностични процедури, изискуеми в ДЛА на КП. Констатираното било неспазване на изискванията на чл.30, т.1 и т.2, чл.283, ал.1, чл.292, т.6, б.,б” във вр. с чл.352, ал.1, чл.354, ал.1 от Н. за МД 2020-2022 г.

По ИЗ № 31821/2021 г. в проверената медицинска документация липсвали данни и/или интерпретация на данни от описаните в Епикриза: Е. и отоскопия. Констатираното било неспазване на изискванията на чл.30, т.1 и т.2, чл.283, ал.1, чл.292, т.6, б.,б” във вр. с чл.352, ал.1, чл.354, ал.1 от Н. за МД 2020-2022 г.

Протоколът с направените от проверяващите констатации е връчен на проверяваното лице на 09.11.2022 г. Възражение е постъпило на 16.11.2022 г. Няма произнасяне на Арбитражна комисия.

На 01.11.2022 г. проверяващият екип е провел телефонен разговор със З. Д. С. С., в който същият бил поканен в СЗОК, за да потвърди описаното в жалбата. На същата дата С. е подал писмена декларация пред СЗОК, с която изрично е заявил, че през периода от 06.03.2021 г. до 08.03.2021 г., от 10.10.2021 г. до 12.10.2021 г. и от 09.03.2022 г. до 11.03.2022 г. не е бил хоспитализиран нито в УМБАЛ „С.”, нито в МБАЛ „Света С.” (последният посочен период се отнася именно до престой в тази болница).

Направен е извод, че „УМБАЛ Софиямед” ООД е отчело и СЗОК е заплатила дейност, която не е била извършена на З. Д. С., за което същото следвало да носи административна отговорност съгласно сключения индивидуален договор № 22-3981/2020 г. за оказване на болнична помощ във вр. с чл.421, ал.1, б.,б” от Н. за МД 2020-2022 г.

Въз основа на така развитото се административно производство е издадена и оспорената заповед, с която частично е прекратен сключеният с НЗОК договор по отношение на КП № 137 поради отчитане на дейност, която не е извършена - нарушение на чл.59, ал.11, т.1, б.,б” във вр. с ал.13 от ЗЗО.

По делото беше разпитан като свидетел Д. С. С., който отново заявява, че никога не е бил в болниците С. и Света С.. Разбрал е, че се води, че е бил в тези болнични заведения, когато си е извадил справка от системата, тъй като през няколко години ходел за пълни изследвания и тези три случая му направили впечатление. Познавал д-р А. И., тъй като бил приятел на едно семейство, на което е кумувал, но не е

посещавал болницата. Мислел, че д-р И. работи в И., където също не бил ходил. По време на проверката служителка го накарала да си напише имената и да се подпише, за да може да ги сравни с тези от медицинската документация. Подписите, които служителката му показала нямали нищо общо с неговия.

При тези данни и след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 от АПК, съдът приема от правна страна следното:

Оспорената заповед е издадена от компетентния за това по силата на чл.59, ал.11 от ЗЗО орган – директорът на СЗОК, комуто е възложено да прекрати договор с изпълнител на медицинска помощ в случаите на отчитане на дейност, която не е извършена.

Заповедта е постановена и в предвидената от закона форма. Доколкото в специалния закон не се поставя изискване за формата ѝ, следва тя да е в съответствие с чл.59 от АПК. В случая това съответствие е налице, като оспореният акт съдържа посочените в ал.2 на чл.59 от АПК реквизити – наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, указания относно органа и срока за обжалване, дата на издаване и подпис на лицето, издало акта, с посочване на длъжността му.

При издаването ѝ обаче е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което е от категорията на съществените.

Съгласно чл.74, ал.3 от ЗЗО, при установяване на нарушение по чл.73, ал.1 съответното длъжностно лице по чл.72, ал.2 съставя и подписва протокол, в който описва установените факти. Екземпляр от протокола се предоставя на лицето - обект на проверката, срещу подпис, а копия от него се изпращат на управителя на НЗОК, съответно на директора на РЗОК и на съответната районна колегия на съсловната организация на лекарите или на лекарите по дентална медицина. Според ал.4 на същия законов текст, лицето - обект на проверката, има право да даде писмено становище пред управителя на НЗОК, съответно пред директора на РЗОК с когото е сключило договор по направените от длъжностното лице по ал.3 констатации в 7-дневен срок от връчването на протокола по ал.3. Разпоредбата на ал.5 определя, че когато лицето - обект на проверката, не изрази становище по ал.4 или изразеното от него становище не съдържа възражения по направените от длъжностното лице по ал.3 констатации, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК издава заповед, с която налага санкция.

В случая от представените по делото писмени доказателства се установява, че протокол № РД-18-990-1/03.11.2022 г. е връчен и подписан от управителя на „УМБАЛ Софиямед“ ООД - д-р Й. Л. П. на 09.11.2022 г. Срещу констатациите, отразени в протокола от дружеството е подадено писмено възражение, получило вх. № 513/16.11.2022 г. По делото е представен приемо-предавателен протокол за препоръчана пратка от Български пощи, който удостоверява, че датата на подаване на възражението е именно 16.11.2022 г. Това означава, че възражението е подадено в последния ден от 7-дневния дневния срок по чл.74, ал.4 от ЗЗО.

Поради това, в изпълнение на задължението си по чл.75, ал.1 от ЗЗО, директорът на СЗОК е следвало да изпрати писменото становище по чл.74, ал.4 от ЗЗО за решаване на спора от арбитражна комисия, веднага след като е узнал за него, а не да издава оспорената заповед. Като не е изпълнил това свое законово задължение, административният орган е нарушил административнопроизводствените правила и е

лишил санкционираното лице от правото му на защита пред арбитражна комисия. В случая депозираното възражение съдържа възражения срещу установеното от контролните органи. Освен това ответникът застъпва довода, че възражението не е разгледано, защото не е постъпило в срок, а не защото приема, че с него не се оспорват констатациите в протокола.

Възможността за излагане на становище по констатациите в протокола е предоставена, за да може страната да се ползва от правото си на защита и да бъдат изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая, които биха могли да възпрепятстват издаването на административния акт.

Установеното нарушение на процесуалните правила – неизпращането на спора за разрешаване от арбитражна комисия по реда, разписан в чл.75 и чл.76 от ЗЗО, съдът определя като съществено и защото, ако спорът беше разгледан от арбитражна комисия, заповедта на директора на СЗОК би могла да бъде с различно съдържание.

По изложените съображения оспорената заповед като незаконосъобразна следва да бъде отменена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК в полза на жалбоподателя следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., определено съгласно чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № РД-15-192 от 07.02.2023 г., издадена от директора на Столичната здравноосигурителна каса.

ОСЪЖДА Столичната здравноосигурителна каса да заплати на Университетска многопрофилна болница за активно лечение С.“ ООД с ЕИК[ЕИК] разноси в размер на 100 (сто) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

Съдия: